

Elegant via, situada a l'extrem oriental de la Serra de Sant Joan, just sobre el nucli de Montanissell, amb una primera tirada prou intensa i obligada i un segon llarg amb roca de la bona de veritat. El nom fa referència a les cintes que calen per repetir-la, no obstant, nosaltres ho amanim amb un joc de friends per reforçar algun tram aquí i allà. En definitiva, una tria interessant, mantinguda, amb bona roca i que se'ns fa curta.

· Via: Con Ocho Basta

• Zona: Serra de Sant Joan

Dificultat: 6a (MD+)Dificultat obligada: 6a

Llargària: 140 metres
Grau d'exposició: Mitjà
Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via pràcticament equipada

• Material: Joc de friends per completar l'equipament. Alguna baga pot anar bé per substituir algun pont de roca.

Orientació: SudValoració: ****

Aproximació:

Sortim d'Organyà direcció Montanissell. Tot just entrant al nucli prenem la primera pista a mà dreta. La seguim fins arribar a un revolt on deixem el vehicle. Seguim a peu per un corriol evident i a l'alçada d'un sostre característic grimpem fins enfilar-nos a una mena de sòcol. Seguim uns metres cap a l'oest fins al peu de via.

L1(6a)

La primera tirada evoluciona per una placa fissurada, mantinguda, d'escalada franca i excursions entre assegurances. El pas clau el trobem entre la tercera expansió i un clau: haurem d'anar una mica cap a la dreta, aprofitant una fissura, per arribar fins una bona presa i després obliquar cap a l'esquerra fins al clau, la seqüència és bonica i segueix la lògica al peu de la lletra. La reunió la farem a una còmoda lleixa aprofitant un pont de roca i un parabolt. 4 parabolts i un clau, 35 metres.

L2(V+)

Aquesta segona tirada té sens dubte el millor tram de tota la via: un desplomet amb unes gandes tremendes!! Abans d'arribar-hi però, haurem de superar una bonica placa que ens demanarà una mica d'adherència i col·locació abans d'arribar al festival del desplom. Un cop superat ens queden uns metres senzills fins la reunió, que novament muntarem d'una expansió i un pont de roca. 3 parabolts i 2 claus, 30 metres.

L3(V+)

La tercera tirada s'ha redreçat, cercant les parts que més tiren. No obstant, després de fer la variant d'entrada seguim per l'itinerari original, que segueix la lògica d'una fissura diagonal i busca el terreny més fàcil per sortir a la feixa. Un cop en aquesta anirem cap a l'est fins trobar un bloc on hi trobarem la reunió. 2 parabolts (si fem la variant de sortida trobarem un parell d'expansions més), 45 metres.

L4(V+)

La darrera tirada s'enfila per una mena de canal diedre, fàcil d'escalar i on trobarem algun pont de roca llaçat. Aquest tram ens mena a una placa tombada que ens deixa davant de l'última dificultat de la via: superar un petit tram desplomat amb bona presa, on la decisió és la única cosa que necessitem. Superat el pas ens queden uns metres més amables però força elegants fins atènyer la darrera reunió. 2 parabolts i un clau superlatiu, 30 metres.

Descens:

Fem un ràpel de trenta i pocs metres fins la feixa. Un cop a la feixa descendim cap a l'oest fins que arribem a la pista on hem deixat el vehicle.

El que més m'ha agradat:

- Escalada força variada: plaques, fissures, desploms, adherència, diedre... I això que només té 140 metres!
- Desplom del segon llarg quapíssim, amb roca de primera categoria.
- Escalada obligada, però mai exposada.

El que no m'ha agradat tant:

• Es fa curta.